

ΠΟΛΙΤΙΚΟΠΟΙΗΣΗ – ΑΠΟΛΙΤΙΚΟΠΟΙΗΣΗ

ΠΟΛΙΤΙΚΟΠΟΙΗΣΗ: Πολιτικοποιημένος είναι ο άνθρωπος, που ενδιαφέρεται για τα κοινά, ενημερώνεται και προβληματίζεται για τις κοινωνικές και πολιτικές εξελίξεις της χώρας του. Επιπλέον, έχει μια διαμορφωμένη άποψη για τα πολιτικά ζητήματα και συμμετέχει ενεργά στην πολιτική και κοινωνική ζωή του τόπου του, άλλοτε υπερψηφίζοντας και άλλοτε καταψηφίζοντας πολιτικές πρακτικές. Επειδή, ένας άνθρωπος, ο οποίος θεωρείται πολιτικοποιημένος ταυτίζεται με μια πολιτική ιδεολογία, αυτό δε συνεπάγεται όμως ότι άγεται και φέρεται από αυτή και ότι είναι φανατικός οπαδός της. Εάν, μάλιστα, δεν είναι ικανοποιημένος από μια κομματική παράταξη, που τον εκφράζει μπορεί να διαφωνήσει με αυτή και να την εγκαταλείψει. Ο πολιτικοποιημένος άνθρωπος, λοιπόν χαρακτηρίζεται από διαλλακτικότητα, πολιτική συμμετοχή, σεβασμό προς το συνάνθρωπο και ανοιχτό μυαλό.

ΚΟΜΜΑΤΙΚΟΠΟΙΗΣΗ: Κομματικοποιημένος είναι ο άνθρωπος, που είναι απόλυτα προσηλωμένος σ' ένα κόμμα, ασπάζεται μια συγκεκριμένη πολιτική ιδεολογία και ταυτίζεται πλήρως και αμετάκλητα με την εφαρμογή της εν λόγω ιδεολογίας. Επίσης, είναι μισαλλόδοξος απέναντι σε διαφορετικές πολιτικές ιδεολογίες, φανατίζεται και στρέφεται με μένος εναντίον των πολιτικών του αντιπάλων, εξαπολύοντας ύβρεις. Ο κομματικοποιημένος άνθρωπος, λοιπόν, χαρακτηρίζεται από αδιαλλαξία, δογματισμό, φανατισμό και συχνά ιδιοτέλεια.

ΑΠΟΛΙΤΙΚΟΠΟΙΗΣΗ: Απολιτικοποιημένος είναι ο άνθρωπος, που δεν επιδεικνύει κανένα ενδιαφέρον για τα κοινά και δεν ενημερώνεται για τις κοινωνικές και πολιτικές εξελίξεις στη χώρα του. Συλλήβδην, έχει απαξιώσει πλήρως τους πολιτικούς θεσμούς και απέχει πλήρως από την εκλογική διαδικασία. Αυτού του είδους η απαξίωση έγκειται στο γεγονός, είτε ότι έχει απογοητευτεί εντελώς από την πολιτική διαφθορά, που επικρατεί, είτε ότι είναι πνευματικά εφησυχασμένος, εξαιτίας της έλλειψης κριτικής άποψης.

ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΠΟΙΗΣΗΣ

1. **Οι πολίτες είναι σε θέση να ελέγχουν την εξουσία, με στόχο την αποφυγή και τη στηλίτευση της διαφθοράς, της ασυδοσίας, των πελατειακών σχέσεων και της κατασπατάλησης της δημόσιας περιουσίας.** Έτσι, αποτρέπεται η κατάχρηση της εξουσίας, παρακάμπτονται οι αυθαιρεσίες και ευημερεί το δημοκρατικό πολίτευμα.
2. **Επέρχεται πολιτισμική πρόοδος, οπότε ένα κράτος μπορεί να καταπολεμήσει στο σύνολό του τα φαινόμενα κοινωνικής παθογένειας, που το ταλανίζουν.** Καταπολεμάται ο ρατσισμός, ο αναλφαβητισμός, η έξαρση της βίας και του φανατισμού και επικρατεί κοινωνική ισορροπία και αρμονία.
3. Οι πολίτες συμμετέχουν συλλογικά στη λήψη αποφάσεων, πιέζοντας την εκάστοτε κυβέρνηση για θεσμικές αλλαγές, για δικαιοσύνη και αξιοκρατία. **Έτσι προτάσσεται το συλλογικό πνεύμα έναντι του ατομικού συμφέροντος και συνεπώς κατοχυρώνεται η δημοκρατία.** Επιπλέον, **οι πολίτες μπορούν να ενωθούν και να εισακουστούν στη διεθνή κοινότητα, για την επίλυση παγκοσμίων προβλημάτων,** που κλυδωνίζουν τα θεμέλια για την επίτευξη της ισορροπίας του πλανήτη(φαινόμενο οικολογικής καταστροφής, πόλεμοι, οικονομική εξαχρείωση).
4. Η πολιτικοποίηση εξοπλίζει τους ανθρώπους με τα κατάλληλα εφόδια και γνώσεις, **ώστε να αντιστέκονται σε φαινόμενα λαϊκισμού και χειραγώγησης από επιτήδειους πολιτικούς**

φορείς, που στοχεύουν αποκλειστικά στην ικανοποίηση των ατομικών τους φιλοδοξιών, υπονομεύοντας τη δημοκρατία και τα δικαιώματα των πολιτών.

ΑΙΤΙΑ ΑΠΟΛΙΤΙΚΟΠΟΙΗΣΗΣ

1. Θα μπορούσε κάποιος να χαρακτηρίσει την εποχή μας ως α- πολιτική, εφόσον κυριαρχεί η αποχή των πολιτών από τα κοινωνικά και πολιτικά ζητήματα. Επιπλέον, είναι συχνό φαινόμενο να ανέρχονται στην εξουσία μέσω της εκλογικής διαδικασίας άνθρωποι, που υπερπροβάλλονται στα μέσα ενημέρωσης και ενασχολούνται με κλάδους, που δεν άπτονται των κοινωνικών ζητημάτων(αθλητές, καλλιτέχνες). **Η δημοφιλία ενός προσώπου κυριαρχεί έναντι των ουσιαστικών πολιτικών εφοδίων, που οφείλει να έχει ένας πολιτικός.**
2. Κυρίως οι νέοι άνθρωποι απέχουν από τις εκλογές, κατά ένα πολύ μεγάλο ποσοστό. Η εν λόγω αποστασιοποίηση **οφείλεται κατά βάση στο κλίμα της εποχής, που εκτρέφει την αδικία, την ανισότητα, την αναξιοκρατία και την υποκρισία των πολιτικών ηγετών.** Είναι λοιπόν εύλογο, οι νέοι να απογοητεύονται από την ηθική κατάπτωση της πολιτικής και κοινωνικής ζωής και να δείχνουν έμπρακτα την αποστροφή τους μέσω της αποχής από τις εκλογικές διαδικασίες. Συχνά μάλιστα, **οι νέοι άνθρωποι καταλογίζουν τις ευθύνες για την κοινωνική και πολιτική εξαθλίωση στις προγενέστερες γενιές και επιχειρούν να εκφράσουν με λανθασμένο τρόπο την αντίδρασή τους.** Έτσι, αποστασιοποιούνται από τα πολιτικά δρώμενα και απολιτικοποιούνται.
3. Στις σύγχρονες κοινωνίες κυριαρχεί ο ατομικισμός και η ιδιοτέλεια. Οι άνθρωποι θυσιάζουν τα πάντα στο βωμό του χρήματος και του κέρδους. **Έτσι κυνηγώντας την ευδαιμονία μέσω του καταναλωτισμού αποστερούνται ελεύθερου χρόνου, για να ασχοληθούν με τα κοινά.** Σε άλλες περιπτώσεις, επικεντρώνονται χρησιμοθηρικά μόνο στη δική τους εξέλιξη, παραγκωνίζοντας τις ανάγκες των συμπολιτών τους και της ίδιας της κοινωνίας, στην οποία δραστηριοποιούνται.
4. **Τα ΜΜΕ και κυρίως η χρήση των μέσων κοινωνικής δικτύωσης συμβάλλει καθοριστικά στην απολιτικοποίηση των νέων ανθρώπων.** Συγκεκριμένα, προβάλλονται ευτελή πρότυπα και νόθα μορφή ψυχαγωγίας σε υπέρμετρο βαθμό, γεγονός, που αποχαυνώνει τους νέους, που κάνουν κατάχρηση αυτών των μέσων. Παράλληλα, οι νέοι σπαταλούν τον περισσότερο ελεύθερο χρόνο, που διαθέτουν στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης, που χάνουν την επαφή τους με την κοινωνική πραγματικότητα. Αδιαφορούν για τις κοινωνικές και πολιτικές εξελίξεις και ενδιαφέρονται για εύπεπτο υλικό, που υποσυνείδητα αλλοιώνει την κριτική τους ικανότητα.
5. Τέλος, εκλείπει μια ξεκάθαρη πολιτική ιδεολογία, που να εκφράζει τους πολίτες κάθε χώρας. Ειδικότερα, στο πλαίσιο της παγκοσμιοποίησης, η πολιτική εξουσία ασκείται από τις χώρες, που είναι οικονομικά εύρωστες και επιδιώκουν τον επεκτατισμό μέσω του ιμπεριαλισμού. **Συνεπώς, οι πολίτες σε διεθνή κλίμακα, αισθάνονται ότι δεν έχουν κανένα συναισθηματικό δέσιμο με τη χώρα τους και ότι όλα τα έθνη αποτελούν φερέφωνα των ισχυρών οικονομιών σε παγκόσμιο επίπεδο.** Έτσι, οι πολίτες θεωρούν ανούσια την ενασχόληση με τις εκλογικές και πολιτικές διαδικασίες, εφόσον όλες οι πολιτικές αποφάσεις είναι προκαθορισμένες.

ΠΩΣ ΘΑ ΕΠΙΤΕΥΧΘΕΙ Η ΠΟΛΙΤΙΚΟΠΟΙΗΣΗ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΩΝ

1. Οι νέοι οφείλουν να εμποτισθούν με ηθικές αξίες και να κατανοήσουν τη σημασία τους. Μόνο τότε θα μπορέσουν να καταστούν ενεργοί σε πολιτικό επίπεδο. **Όταν ο κρατικός φορέας κατορθώνει να τους παρέχει ασφάλεια, ισότητα και αξιοκρατία και εξασφαλίζει τα δικαιώματά τους, τότε νιώθουν ότι είναι συμμετέχοι στη λήψη των αποφάσεων και δεν είναι απλά παθητικοί δέκτες.**
2. **Είναι απαραίτητος ο εκσυγχρονισμός των κομμάτων.** Τα κόμματα οφείλουν να **εναρμονιστούν με τις εξελίξεις της εκάστοτε εποχής,** ώστε να αποδείξουν στους νέους ότι αξίζει να τα επιλέγουν. Έτσι, θα διαδραματίσουν καθοριστικό και εποικοδομητικό ρόλο στις πολιτικές εξελίξεις και θα αποδιώξουν τον τίτλο των παρωχημένων εκτελεστικών οργάνων των προηγούμενων γενεών.
3. **Οι νέοι άνθρωποι οφείλουν να συνειδητοποιήσουν ότι η πολιτική αποστασιοποίηση και η ελλιπής συμμετοχή τους στα πολιτικά δρώμενα επιβαρύνει και ζημιώνει τους ίδιους.** Εάν δείξουν ενδιαφέρον για τα πολιτικά ζητήματα, θα αντιληφθούν καλύτερα τα κοινωνικά προβλήματα (ανεργία, εκπαίδευση, βία), τα οποία κυρίως μαστίζουν τη γενιά τους και θα μπορέσουν να τα διαχειριστούν ευκολότερα και να οδηγηθούν στην επίλυσή τους.
4. **Η οικογένεια, ως πρωτογενής φορέας κοινωνικοποίησης οφείλει να καλλιεργήσει μέσα στους κόλπους της τον διάλογο, την ελεύθερη ανταλλαγή των ιδεών και την ολόπλευρη προσέγγιση των κοινωνικών ζητημάτων.** Έτσι, ο νέος θα μάθει να σκέφτεται και να πράττει με δημοκρατικό τρόπο. Στην πορεία, **το σχολείο, ως προέκταση της οικογένειας, οφείλει να συμβάλλει στην μεταλαμπάδευση των ηθικών αξιών, στην ενίσχυση της αυτενέργειας, μέσω των μαθητικών κοινοτήτων.** Άλλωστε, οι μαθητικές κοινότητες δεν είναι τίποτα άλλο από μια προσομοίωση της ευρύτερης κοινωνίας, στην οποία καλείται να ενταχθεί αργότερα ο νέος. Μακροπρόθεσμα, ο θεσμός των μαθητικών κοινοτήτων επεκτείνεται και με το θεσμό των φοιτητικών κοινοτήτων, εάν ο μαθητής ακολουθήσει ακαδημαϊκή πορεία.
5. **Η ορθή πολιτική διαπαιδαγώγηση μπορεί να επιτευχθεί από τα ΜΜΕ.** Τα ΜΜΕ, ως τέταρτη εξουσία μπορούν να εκμεταλλευθούν τη δύναμη, που διαθέτουν προβάλλοντας την πολυφωνία και στηλιτεύοντας φαινόμενα πολιτικής διαφθοράς. Οφείλουν να λειτουργούν αμερόληπτα και αντικειμενικά, ώστε να επισημαίνουν τις κοινωνικές παθογένειες και να μην επιχειρούν να αποπροσανατολίσουν τους δέκτες.
6. **Οι πνευματικοί άνθρωποι, δίνοντας το καλό παράδειγμα αλλά και χρησιμοποιώντας το κύρος τους,** οφείλουν να αφυπνίσουν τις συνειδήσεις και να τονώσουν την ατομική και κοινωνική ευθύνη των νέων.